



با یکپارچگی و خیزش می توان بر اشغالگران و مزدورانش فایق آمد!

از اشغال افغانستان توسط متجاوزان امریکایی و متحدانش سیزده سال گذشت. اشغالی که با دسیسه خونین یازدهم سپتامبر طرح ریزی شد و با غرش طیاره‌های بی-۵۲ زیر لوای سازمان ملل و ناتو آغاز و با امضای سند غلامی با نوکرانش در ارگ به هدف نهایی نزدیک گردید. امریکا طی نشست خاینانه بن، دشمنان آزموده ملت را که یک عمر تربیت نموده بود، بار دیگر به بهانه‌ی «مبارزه علیه تروریسم»، احیای «دموکراسی»، «حقوق بشر» و «بازسازی» بر گرده‌های زخمی ملت نصب کرد که نتیجه آن تکرار مضاعف خونریزی، ویرانی، غارتگری، فقر و تقویت بربریت و تروریسم برای ملت ما بود، اما یک مشت جانی و میهنفروش را میلیاردی و فربه ساخت.

مقامات امریکایی فقط چند ماه بعد از حملات شان بر افغانستان، اعلان نمودند که دیگر تروریسم شکست خورده و طالبان به زباله‌دان فرستاده شده‌اند، اما با گذشت سیزده سال، این گروه خون‌خوار و جاهل به مراتب وسیع‌تر از گذشته در ۳۲ ولایت حضور داشته، مردم ما را مورد قساوت و وحشت شان قرار می‌دهند.

همان طوری که بر همگان روشن است که رژیم زنگارزده‌ی قرون وسطایی طالبان ساخته و پرداخته امریکا بود، امروز نیز این مولودات آی.اس.آی و سی.آی.ای به مثابه جاده‌صاف‌کنان امریکا و ناتو نقش بازی می‌کنند. امریکا از موجودیت آدم‌کشان طالبی در کشور ما آن چنان سود برد که این تجربه را عینا با به میدان کشیدن حیوان‌های درنده‌ای به نام «داعش» جهت دریدن مردم تیره‌روز سوریه و عراق تکرار نمود.

هفتم اکتوبر ۲۰۰۱ را که غلامان امریکا و بلندگوهای تبلیغاتی‌اش روز خوش‌بختی ملت ما جار می‌زنند، در حقیقت لکه ننگ در تاریخ معاصر ماست که باعث فرورفتن عمیق کشور ما به کام یک ابرقدرت جهان‌خوار و چاکرانش گردید. تروریسم نه تنها از بین نرفت که در کنار آنان، به مافیای موادمخدر و جنگسالاران قدرت بخشیده شد؛ صلح همچنان به خواست دست‌نیافتنی ملت بدل گشته و هر روز دسته دسته مظلوم‌ترین هموطنان ما کشته می‌شوند؛ عدالت نه تنها تامین نشد که با نصب آدم‌کشان و جانیان حرفوی در راس قدرت، هر روز شاهد موارد موحش بی‌عدالتی و ستم هستیم؛ اگر قاتل حرفوی‌ای چون دوستم در ۲۰۰۱ در حال فرار بود، حال دومین مقام در کشور گردیده‌است؛ زنان کشور هنوزهم بسی بدتر از دوران طالبان مورد ستم قرار می‌گیرند و نرخ خودسوزی میان شان به پیمان‌ه بی‌سابقه افزایش یافته‌است؛ افغانستان در تولید موادمخدر و فساد به قهرمان جهان بدل شد؛ در تازه‌ترین رده‌بندی، مردم افغانستان در زمره غمزه‌ترین‌های جهان ثبت گردیدند؛ از رشد اقتصادی و پروژه‌های زیربنایی به نفع ملت خبری نیست؛ تاخت و تاز دولت‌های منفور ایران و پاکستان بر خاک ما بدتر از گذشته ادامه دارد و چاکران این دو دولت پلید در بالاترین رده‌های دولت افغانستان جابجا گشته‌اند... و لیست سیه‌روزی‌های سیزده ساله یک من کاغذ می‌طلبد.

تاریخ و مردم ما با انزجار نفرت‌انگیز تا اکنون داغ ننگ معاهده گندمک و خط دیورند را فراموش نکرده و حالا با امضای سند فروش مادروطن (قرارداد امنیتی با امریکا و ناتو) ننگ تاریخی دیگری بر آن افزود گشت. مشتی از جنایت‌کاران وطن‌فروش با پذیرش استقرار پایگاه‌های دایمی در خاک ما، امضای پیمان استراتژیژیک و قرارداد امنیتی مرحله پایانی فروش افغانستان را نهایی ساختند. بدین ترتیب رژیم دست‌نشانده کنونی که معجونی از همان عناصر خودفروخته و ضدمیهنی‌اند با امضای این سند، آخرین حربه کوبنده‌اش را بر تن رنجور مادروطن کوبیدند، تا حلقه اسارت و نگویندگی را به‌صورت کامل و گسترده بر قد و بر ملت تنند. اگر برپا نگردیم و با بسیج همگانی و قیام سراسری این دژ استعمار را ویران نکنیم و به اشغالگران و مزدوران داخلی شان همانند پدران مان درس عبرت ندهیم، سالیان سال دلیل و با سرنوشت معدوم دچار خواهیم بود.

هموطنان!

تضادهای جهانی ابرقدرت‌ها به اوج خود رسیده‌است و اوکراین، سوریه، عراق و افغانستان نقاط گرهی این تضاد اند. قربانی این منازعات خونین در اولین جرقه سرزمین‌هایی خواهند بود که به مثابه چوب‌دست امپریالیسم عمل می‌کنند. با موجودیت ۹ پایگاه دایمی امریکا در کشور، که چاکرانش آن را اجازه دادند، افغانستان خط مقدم تخاصماتی خواهد بود که جهان را تهدید به جنگ سوم جهانی می‌کند. در چنین وضع آشفته بر ملل محروم و خاصتا مردم دربند ماست که با کسب آگاهی از خواب بی‌طرفی و بی‌غرضی برآمده، با وحدت و

همبستگی سراسری بر گرد تشکل‌های آگاه بسیج گردیده، توطئه‌ها و دسایس غارتگران را که از خون مردم رنگ می‌گیرند، درهم شکسته و در راه استقلال، دموکراسی و عدالت اجتماعی گام‌های استوار و متین بردارند. در تاریخ دیده نشده که ملتی با اتکا بر یک قدرت بیرونی به صلح، ثبات، دموکراسی و آبادی رسیده باشد. قدرت‌های شیطانی چون امریکا فقط صادرکنندگان مرگ و بدبختی و جنایت اند و چشمداشت از آن خودفریبی‌ای بیش نیست. نباید فریب مزدبگیران خاین امریکا را خورد که می‌کوشند با تبلیغات زهرآگین، جنگ روانی و جراحی افکار عامه، تخم بی‌نگی و قبول غلامی را بین ملت پیاورند.

«**حزب همبستگی افغانستان**» مکرراً گوشزد می‌کند: تا هنگامی که سایه شوم اشغال و ایادی ناپاک اشغالگران در فضای افغانستان مستولی است، هر رژیمی که روی کار آید خارج از اراده مردم، دست‌نشانده و حافظ منافع کشورهای متجاوز بوده ولو صد بار هم از سوراخ کوچک به اصطلاح انتخابات آزاد بگذرد، مستقل و دموکراتیک نبوده و جز اسارت، سعادت را در قبال نخواهد داشت. وقتی ملتی استقلال نداشت، دولت‌های حاکم نیز طبق میل اشغالگران نصب می‌شوند و این را از بستره‌انداختن‌های نامزدان در سفارت امریکا و حضور برده‌وار شان در کنار جان کری ثابت کردند.

«**حزب همبستگی افغانستان**» که به اراده خلل‌ناپذیر مردم در راه رهایی از یوغ استعمار ایمان راسخ دارد، افشای سیاست‌های خصمانه دشمنان و آگاهی‌دهی برای بسیج همگانی را رسالتش دانسته، بدین باور است که مردم سلحشور و بیگانه‌ستیز ما در پرتو تشکل‌های آزادی‌خواه پوزه این ابرقدرت جنگ‌افروز و سگان داخلی‌اش را نیز به خاک و خون مالیدنی است. ما برای تحقق استقلال، دموکراسی و عدالت اجتماعی دست تمامی عناصر ضد اشغال و ضد بنیادگرایی را برای رزم مشترک عملی در مقابل عوامل تیره‌روزی ملت به گرمی می‌فشاریم.

مرگ و نفرین بر اشغالگران و مزدبگیران داخلی شان!

فقط با وحدت و همبستگی می‌توان بر قله دموکراسی و سعادت رسید!

حزب همبستگی افغانستان

۱۵ میزان ۱۳۹۳ - ۷ اکتوبر ۲۰۱۴

+93 700 23 15 90 | info@hambastagi.org | www.hambastagi.org | facebook.com/hambastagi